

СВОБОДА

SVOBODA (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302. Svoboda, (201) 434-0237. UNA, (201) 451-2200.

Subscription 1 year — \$40.00 6 months — \$22.00 3 months — \$12.00. UNA members 1 year — \$15.00. Change of address — \$1.00. Make check or money order payable to "Svoboda".

Postmaster: Send address changes to "Svoboda", 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302. Tel. (201) 434-0237. (201) 434-0807. (201) 434-3036.

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Статті і дописи підписані авторами, не несуть відповідальності за зміст. Редакція застерігає собі право втручання в матеріали, надіслані на адресу редакції. Незадоволені матеріали повертаються тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг. Допущення за адресованою конверту з відповідною поштовою оплатою — за зміст оголошень Редакція не відповідає.

Передплата на рік \$40.00, на півроку — \$22.00, на 3 місяці — \$12.00. Для членів UNA — \$15.00 річно. За кожну зміну адреси — \$1.00. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

День Президентів

Дня 22-го лютого 1732 року народився перший президент З'єднаних Штатів Джордж Вашингтон. 12-го лютого 1809 року народився шестий з черги президент Абрагам Лінкольн. Ці дати роковин народження двох найсвітліших голів американської великодержави збірали в один "День Президентів" у понеділок, 15-го лютого. Згадується їх, як насправжніх основників, батьків цієї країни. Джордж Вашингтон був головним командантом військ у визвольній війні проти Англії, переміг у цій війні і справедливо став першим головою молодого держави, яка щойно розпочинала свій розрост на пустирях, рідко заселених автохтонами індіанців. Абрагам Лінкольн зважився повести громадянську війну, щоби з'єднати південні збунтовані штати, які цупко трималися ще чорного невільництва. Він виграв цю війну і став батьком з'єднаної Америки.

Роналд Реген є вже 40-им з черги президентом. Але від часу урядування Джорджа Вашингтона — 1789 — 1797 — минуло 200 літ і в минулому році відзначувалося в Америці 200-річчя схвалення Конституції. Двісті років — це ніби довгий шмат часу. Але це чудо, що в тому — в історії світу коротенькому часу — країна, яка почала визволятися із колоніального стану бунтом спершу тільки 13-ох штатів — змогла розростися від Атлантичного до Тихого океану і стати наймогутнішою у світі державою з найвищим станом добробуту. Це було чудо, як у рості молодого країни успіх ішов за успіхом завдяки тугості, енергії та ентузіазму перших піонерів і їхніх нащадків.

Були величезні успіхи, але й були препонами невдачі. Америка виграла у двох світових війнах, але прогала в обох цих війнах мир. І по нинішній день Америка і весь вільний світ терплять від наслідків помилки, — допомоги ЗСА союзовому дияволу прогнати німецького чорта. Однією із найбільш кольторитних постатей між американськими президентами був Джон Кеннеді (час урядування 1961-1963). Це був інтелектуал і користувався величезною популярністю в народі. Але у тому короткому, бо тільки дворічному урядуванні, зробив дві історичні помилки: із наслідками по нинішній день. Відмовився дати детунську охорону висадіти кубинських борців за свободу, вишколених і озброєних за урядування Д.Д. Айзенгавера, коли вони висадились у Свинячий затоці на Кубі, і опісля, у компромісі з Хрущовим, щоби той забрав із Кубі намічені на Америку ракети, зобов'язався не валити силою комуністичного режиму на Кубі. Це іронія долі, що сама Америка допомогла створити під самим своїм боком комуністичний чиряк на Кубі, який став союзовим сателітом і тепер є рушійним пунктом для творення другої комуністичної країни під боком Америки — в Нікарагуа.

Саме в цьому році маємо нові президентські вибори. Не можна промовчати з нагоди Дня Президентів, що американська Конституція — символ свободи, "праведний закон Вашингтона", як її назвав Шевченко, далека від досконалості. Схвалено від грудня 1791 року вже 26. Додатків до Конституції, у тому числі перших 10, які становлять Хартію Прав. Але саме у теперішньому році нових президентських виборів перекоштуємося, яку складну, довгу і для більшості громадян країни незрозумілу процедуру створено для вибору нового президента в Америці: вибори посередні, почерез Рад електорів, з партійними стейтовими з'їздами — "кокусами" — із передвиборами, з голосуванням, яке є загальне, тайне і рівне. Водночас, за тих 200 років створилася в загальній американської суспільства така вдача, що переводити якісь зміни в державній системі дуже важко, якщо взагалі можливо. А треба перевести зміни в ділянці судівництва, у ділянці здоров'я і лікування.

Постали нездорові явища, як конгресове "лаббі", постав непередбачуваний батьками народу велетенський вплив засобів масової інформації, які стали насправжньою другою поруч з офіційним урядом і Конгресом панівною і керівною силою в державі. Але Роналд Реген каже правду: Америка не стоїть на місці, а йде вперед, росте і має перед собою блискучу майбутність — завдяки таким її будівничим, як її колишні великі президенти — Вашингтон і Лінкольн.

Як знаємо, уряд Горбачова дозволив, між іншим, на одверту критику ленінської національної політики в Україні свого попередника Брежнєва. Розмір і гострота цієї критики підтвердили наші попередні припущення, що в Україні наростає національний опір, який у недалекому майбутньому може набрати масових пропорцій. Разом з критикою, українські літератори, працівники культури, вчителі, професори та інші почали домагатися обов'язкового навчання української мови в усіх школах, та офіційного статусу української мови в адміністрації та економічному житті.

Коли в минулому совєтський уряд дозволяв на цю тему публічну критику, тоді як правило за нею слідували зміни чи реформи. Тому й тепер, на короткий час, можна було відчувати, що наші люди в Україні, а зокрема в Києві, надіялись прийняти на те, що тамошня влада дозволить на уневаження закону про добровільний вибір української мови (закон цей навіть не є всеосяжним законом — М. М.). Коли б це сталося, тоді поставало логічне питання: чи було б можливо, щоб Шербицький (який з таким зав'язанням впроваджував цей закон у життя та крок за кроком усував українську мову з усіх ділянок життя в Україні) після цього роду реформи залишився на своєму посту?

Перша авторитетна від-

М. Мельник

ЗАКОН ПРО МОВУ ЗАЛИШАЄТЬСЯ В СИЛІ

повідь на це питання прийшла в червні 1987 року. Як уже про це писав, на зборах київського відділу Спілки Письменників України член Політбюро та секретар ЦК КПУ Ю.Н. Єльченко пообіцяв деякі полегшити, та ні словом не згадав про можливість хоч якої формальної реформи. Завважи Єльченка повністю підтвердила формальна постанова ЦК КПУ.

Нормально цього роду постанова означала кінець публічний дискусії. Та дискусія не закінчилася і це без сумніву цікаве явище. І от з початком жовтня м.р. Президія СПУ винесла постанову, що, між іншим, (гляди моя стаття "Українські літератори дали протесту")... звернутися до Президії Верховної Ради УРСР з пропозицією прийняти правильний документ про розширення сфери вживання української мови, як це було раніше, в державних установах, правових, юридичних і громадських організаціях, про неухильне додержання принципу національно-російської двомовності службовими особами, що представляють державні і громадські організації, у проведенні державних та громадських заходів, у діловодстві, наочній

а. тації, в теле- і радіопередахах, на транспорті, у рекламі, інформації... Повинні бути прийняті закони, які забезпечували б на практиці неможливість витиснення української мови зі сфери виробництва, освіти, діловодства, транспорту, наочної агітації і т.д.

У половині листопада м.р. відбулася шоста сесія Верховної Ради УРСР та проблеми законодавства в справі української мови в порядку денному не було. Отже дотепер ніякі формальні зміни відносно мови не наступили. Здається, у жовтні м.р. почали переглядати закон УРСР про народну освіту, та досі нічого про це публічно не говорилось. Шербицький та його помічники, які ліквідували українську мову в Україні, залишилися на своїх місцях. Та не зважаючи на це, про що проблему можна далі читати в українських періодичних виданнях.

І так наприклад, у місячнику "Дніпро" публікує в Запоріжжя Олександр Михайлюта робить такі завдання на цю тему:

"У чиновників — підлеглих у кого більше, у кого менше. Розмовляти їм на роботі рідною мовою, доводитися для своїх дітей української школи — озна-

чає виділятися, бути невідповідним начальству".

"Я звернув увагу на такий момент під час спеціальної подорожі по місту: ні на автостанціях, ні на річкових вокзалах, ні на аеропорту диспетчер, либонь, і не чути про принцип двомовності, інформуючи пасажирів через звукопосилувальні установки".

"Навіть у нашому невеличкому райцентрі молоді намагалися спілкуватися російською, щоб не здаватися відсталістю, сільською". Це сталося внаслідок того, що викладання в переважній більшості навчальних закладів ведеться російською, на підприємствах, в установах — мова теж тільки російська.

"Наближалось свято, а точної відповіді не було. І ось запрошують мене до райкому, показують мій історичний нарис і говорять, що його краще видати... російською мовою. Мене немов накрили мокрим ряном..."

"Аби переконатися, що й досі українська мова звучить владно (нехай не в тролейбусах і трамваях) у трудових колективах, варто побувати на будівельних майданчиках, у сехах "Запоріжсталі", на "Комунарі" та в інших трудових колективах."

"А чи не з наказу цього начальства в Гуляйполі (читай: у всіх центрах) останнім часом зникли всі транспаранти (і під час святкових

(Закінчення на стор. 3)

М. Платковський

ЩЕ ПРО УКРАЇНСЬКО-ЖИДІВСЬКІ ВЗАЄМИНИ

ницько-державних українських діячів.

Відома, що в радіоредакціях, чи то пак у їхніх українських відділах при американських радіомовленнях (радіо "Голос Америки" чи "Свобода") на добре оплачувані посади працює якесь число нових жидівських емігрантів. У редакціях українських часописів про них невідомо. Є також Єврейсько-Українське Товариство, яке провадить корисну працю. Але кількість цих нових жидівських емігрантів просто таки мінімальна, навіть непомітна в порівнянні до тих, які останніх 10-20 роках виїхали з СССР.

Виникає питання: чи жидівське населення в СССР, але яке жило на території підсовєтської України, вважало себе за меншість Союзового Союзу, чи за меншість України, або, офіційно, за меншість Української Союзової Соціалістичної Республіки? Якщо прийняти це останнє припущення за правильне, то чому нові жидівські емігранти не прилучаються на Заході (особливо ті, які не стали громадянами Ізраїля) і не вважали себе за своєрідну національну меншість українства в діаспорі?

Чи не могли б ці нові жидівські емігранти спричинитися до унормовання відносин поміж українством і жидівськими організаціями в діаспорі, які, як відомо, є далеко не найкра-

шими? Таке унормовання відносин, або, правильніше сказано, припинення постійних нападів на українців з боку різних жидівських чинників, було б корисне, навіть необхідне, для обох сторін. Для жидівської сторони, бо яка б велика кількість жидів не виїхала б ще з території України, то все таки в майбутній вільній українській державі, до будови якої прагнуть усі українські патріоти, напевно залишаться ще на території України велика кількість (правдоподібно не менше мільйона) жидівської меншості, яка хіба стрімким до того, щоби мати добрі відносини з українською більшістю — звичайно маючи усі громадянські права, наприклад, на зразок національно-персональної автономії, яку забезпечував жидівській меншості закон, прийнятий в Українській Народній Республіці в роках 1918-19.

Для української сторони, бо вона позбулася б ворожих проти неї виступів жидівських чинників, які мають великий вплив у демократичних державах західного світу. Звичайно, в такому випадку обидві сторони мусили б піти на взаємні компроміси. Українці повинні не нагадувати жидам поступування жидівських орендарів, які в половині XVII століття не давали християнському населенню України ключів до церков, і не повторювати згадок про жидівські війсь-

кові відділи, що по боці більшовиків билися проти української армії, або про осіб жидівської національності, які зрівнювали в Чека чи ГПУ проти українців. Жиди зі свого боку не повинні повторювати перебільшених відомостей про антижидівські експеси за часів Хмельницького, а тим більше обвинувачувати українців, зокрема Головного Отамана Петлюру, за жидівські погроми, що трапилися в роках 1918-19 на території України.

Українці зі свого боку не раз виступали з пропозиціями унормовання відносин з жидівськими чинниками, з жидівського боку таких ініціатив ми майже не бачили. Бож діяльність Єврейсько-Українського Товариства є абсолютно невідомою і в ній беруть участь тільки одиниці жидівського боку. Чи знайдуться ширші жидівські кола, які підуть на співпрацю з українцями?

Є ще одна справа, яка вважати не належить до теми цієї статті. Чи маємо жидівську назву "єврей" чи "жид"? У Польщі, а також серед українців у Галичині вживають лише назву "жид" і в ній немає нічого образливого. На Наддніпрянщині широкі народні маси вживали слова "жид". Але в Росії і російською мовою слово "жид" носить образливий характер. Звичайно, в кожній мові вживається свого, а не накиненого даною меншістю наймення. Але якщо вживання українцями лише назви "єврей" могло б спричинитися до згаданих жидівсько-українських відносин, то чому б нам на це не піти?

своєрідним компромісом, запозиченням із старого культури". В такій спосіб І. Петрів, "оправдав" старших братів росіян, бож не міг він сказати, що в часі Хрищення України взагалі ще не було сформованої російської нації, яка усталювалася значно пізніше. Для того й християнство на Русі, в інтерпретації Іванова, "розтягнулося на століття".

В окремому параграфі, під заголовком: "Міф про нових святих", Петрів нарікає, що "у передісторичній клерикальній пропаганді значне місце займають спроби виблизити сторінки історії християнської Церкви на Україні, зокрема намагання проголосити деякого з церковних діячів минулого святим". І, перескочивши з I у XX століття, совєтський автор розпочав пропагандистський марш на світло пам'яті Князя Української Католицької Церкви Митрополита Андрія Шептицького. Можна бі не дивуватися І. Петрову, бо така його "наукова" діяльність підсовєтами, але коли він, перетягнувши струну, увійшов в колись КГБ і почав вилити помий на обидві Українські Церкви, йому треба б прийняти менше пригадати, що він користується старою комуністсько-московською діалектикою, основною базою теперішньої совєтської пропаганди, яка каже, що все біле це чорне і навпаки, користуючись монополем на оцінку і ствердження та заперечення правди, а особливо коли ця правда має національне підґрунтя.

Совєтським пропагандистам не подобалися слова із послання теперішнього Патріарха і кардинала та Верховного Архієпископа Мирослава Івана Любачівського, в якому говориться: "Молимо Бога, щоб у 1988 році, тобто в 1000-літній ювілей Хрищення України, Митрополит Андрій Шептицький був оголошений блаженным". Після цього Петрів, витягнувши з музею історії релігії та атеїзму весь пропагандистський матеріал проти Князя УКЦеркви, поставив його ледь-ледь не поряд з Адольфом Гітлером, закинувши йому усі гріхи цього світу включно із законом, що він, мовляв, "вітав Гітлерівську армію, як визвольницьку", закликав населення "всюло допомагати окупційним властям", наказував "щоб юнаки і дівчата поповнювали ряди фашистських рабів у рейху" і "закликав галицьку

ПРО ЦЕ І ТЕ

Про гріх, що став звичкою

Не було б погано, коли б так кожний із нас, а то і кожна із наших громадських організацій час від часу пригадувала собі істоту гріховних гріхів, що їх ми колись вивчили всі напам'ять. Радимо вам зробити пробу і поступити несподівано когось із старших громадян, щоб переітич вам сім головних гріхів, а побачите з яким це буде вислідом.

Ми самі попали у палку дискусію на тему цього, чи завість є головним гріхом чи ні. Але мовити про перекреслення нашої сумніви.

Цілий наш вступ до суботньої "розмови" із читачами нашого щоденника прямує до цього, на що в практиці ніхто майже не звертає уваги. Навпаки, це стало уже звичкою нашого життя, а особливо коли йдеться про громадське чи т. зв. політичне життя. Де не оглянешся можете це явище заважати, і не лише у тому ствердженні, що "трава завжди зеленіша по другому боці дороги", але у безжальній прикладі щоденного життя.

Однак нас найбільше болить, що цей гріх став такою звичкою у нашому громадському житті. Не дай Боже, щоб когось якась акція повела, щоб був успіх — зараз найдуться члени іншої організації, які скрикують, злезковажати, а то і найдуть причини, щоб оспорювати цей успіх. Тільки започаткується якась акція, зараз почується завага, що вона "напевно не удасться", що, немає доцільності це робити", що "треба робити зовсім інакше". Дуже часто засуджують один чи другий почин, це далеко перед тим, як його переводиться в життя і тим остиджають за-

пал і охоту тих, що за нього беруться. Але зовсім інакше ці самі люди будуть говорити, коли вони є ініціаторами якогось почину. І так іде напереміну у нас, і одні одних поборюють й дискредитують, понижують, щоб тільки їхнє було "зверху".

Ба, щоби більше. Находяться і такі, що використовують найнижчу форму гріха заздрості, а це анонімні листи, пасквілі, — без відваги виявити хто вони, дозволяють собі якнайбільше обізвити вартість осіб і починів в очах нашої громади.

Це явище роками проходить в нашій стільності безкарно і заздрість стала вже звичкою, що якось ніхто навіть на неї не реагує та її не поборює.

Найгірше, що може бути, коли таке лихо запустить коріння, а так воно і сталося. Тому скупаємо, навіть не мигнувши оком, як наші знайомі і звичайні заздрості обмовляють друзів, як громадські провідники насміхаються із починів іншого партійного напрямку, як наші члени мистецького світу тільки свої твори вважають найкращими, а не мають одного доброго слова для інших, як допущаючи до газет кермують лише своїми симпатіями, а не об'єктивністю, як закущують губи, коли не їм, а іншим треба признати успіх.

Де зникли із обіру такі прикмети, як доброзичливість, позитивна настанова, об'єктивна прихильність?

Вони хіба аж так заховалися за позаними звичками, що їх ми сьогодні не можемо навіть доглянути.

О-КА

З ЛІСТІВ ДО РЕДАКЦІЇ

А ЧОМУ НЕ ЗУАДК?

У "Свободі" з 30-го січня 1988 року у колоніні "Праця і те" автор порушує дуже актуальну справу потреби спільної для всіх українців організації, завданням якої було б давати потрібну допомогу всім українцям без винятку і без огляду на їх релігійну приналежність і політичні переконання. Спонукою до написання цього допису було привітання на летишці недавню звільнених з більшовицьких таборів і тюрем Раїси і Миколи Руденків.

Пригадаймо побіжно зауваження і думки подані автором: надзвичайна жертвенність української спільності; теперішня допомога землякам в Україні, в Бразилії, Польщі; але ця допомога спонтанна, не координована; зокрема брак такої спільної для всіх допомогатим організації відлучається нашими "новими" переселенцями, бо з бажання, чи примусу, "виборили волю".

В заключенні автор ставить питання, чому не можемо мати одної спільної установи, завданням якої було б зайнятися

справами пов'язаними з приїздом українців з-поза цієї те" автор порушує дуже актуальну справу потреби спільної для всіх українців організації, завданням якої було б давати потрібну допомогу всім українцям без винятку і без огляду на їх релігійну приналежність і політичні переконання. Спонукою до написання цього допису було привітання на летишці недавню звільнених з більшовицьких таборів і тюрем Раїси і Миколи Руденків.

Пригадаймо побіжно зауваження і думки подані автором: надзвичайна жертвенність української спільності; теперішня допомога землякам в Україні, в Бразилії, Польщі; але ця допомога спонтанна, не координована; зокрема брак такої спільної для всіх допомогатим організації відлучається нашими "новими" переселенцями, бо з бажання, чи примусу, "виборили волю".

В заключенні автор ставить питання, чому не можемо мати одної спільної установи, завданням якої було б зайнятися

(Закінчення на стор. 3)

В. Левенеч

БОРотьба з „КЛЕРИКАЛЬНИМ НАЦІОНАЛІЗМОМ“ В УКРАЇНІ ПРОДОВЖУЄТЬСЯ

Совєтська газета, друкована українською мовою "Вільна Україна", надрукувала у числі з 16-го грудня минулого року довгу підвальну статтю І. Петрова, наукового працівника Львівського музею історії, релігії та атеїзму. Очевидно, автор в першу чергу сконцентрував свою увагу на процесі підготовки до центрального відзначення 1000-річчя Хрищення в Україні (в оригіналі "християнізації Русі") Українською Православною і Українською Католицькою Церквами на поселеннях у азіатському світі, хоч з наукової точки погляду, він не зміг заперечити, що хрищення Русі-України в 988 році — це подія тісно пов'язана з існуванням української княжої держави.

Для заперечення думки і твердження, як він каже, "клерикально-націоналістичної" еміграції І. Петрів сперечається тільки з теорією чи наріз сам обрав собі християнську віру чи йому що релігійно накиннули. Автор пробує покласти на кишеньку Ольгу і її "недалу" спробу схизити до нової релігії свого сина Святослава".

Для оправдання росіян й інших, які мають претенсії до 1000-річчя заведення Хрищення в Україні, автор, якого без надуми можна зарахувати до когорти кабегієвських вчених пропагандистів каже, що "християнізація Русі, як свідчать дані історії, виявилася затяжним процесом, який розгортався на століття і з великими труднощами, утверджувався в трудовому середовищі... В деяких місцях історія доводилася наснажувати її (релігійну) силою... Таким чином, християнство утверджувалося не тільки вогнем і мечем та церковно-літературними заборонами, а й

молодь вступати до горезвісної есесівської дивізії "Галичина" та записався самого Гітлера, що "керівні кола на Україні прагнуть до найтіснішого співробітництва з Німеччиною".

Після такого пропагандивно-брехливого вступу, який, до речі, вже повторюється не перший раз, автор перейшов до властивої теми, а саме теми патріярхату. Він каже, що "ідею беатифікації Шептицького пов'язана метушня навколо плянів створення Київсько-Галицького патріярхату... Цією ідеєю постійно мавив кардинал Й. Сліпий, а сьогодні ці мрії продовжує його наслідник М. Любачівський, який ступає по шляху інструкції свого ідейного попередника. Нині метушня з патріярхатом полягає в тому, щоб об'єднати розпорознені групи уніатів за рубежом, надати їм більшої ваги в очах громадськості тих країн, де поселилися емігранти українського походження, використати їх в інтересах клерикально-націоналістичної верхівки".

Відро помий вилив І. Петрів і на, — як він каже, — "український екуменізм", тобто спільне посидання дій усіх Українських Церков, зокрема в році відзначення 1000 річчя Хрищення України. Тут він пробує розгрізати між "керівниками" екзильних православних Церков і вірними, які, мовляв, обурюються їхньою нездібністю і "політиканством клерикалів". Відвідни, "Іоаном Павлом II Канади восени 1984 року, взаємодієносини між православними та уніатями особливо загострили. Заява папи про "обов'язки" українців-католиків допомогти прихилити до Риму східних християн, обурила православних".

Кінчає свою довгу напаласяв статтю совєтський автор старими, мабуть ще запозиченими в Я. Галана фразами, що "націоналістичні клерикали на зарубіжних одвірках так стараються догодити своїм хлібодавцям — пропагандистам оголошеного адміністрацією ЗСА "хрестового походу проти комунізму", що готові перекрутити будь-який факт історії народів нашої країни, спотворити його, аби тільки не втратити тридцять юдинних срібників".

(Закінчення на стор. 3)

ГРОМАДЯНИ! Негайно зверніться до місцевого секретаря чи організатора УНСОюзу, або пишіть прямо до Головної Канцелярії УНСОюзу в Джерзі Сіті за інформаціями про Союзове забезпечення. Пам'ятайте про народну приповідку: **БЕРЕЖЕНОГО ГОСПОДЬ БЕРЕЖЕ!**

"1st NEW UKRAINIAN MUSIC ALBUM OF 1988"
U.K. Records Productions proudly presents the talents of
MICHAEL BILYJ AND
ВЕСЕЛІ НОЧІ — THE HAPPY NIGHTS
To order sent \$7.00 + \$3.00 shipping and handling to:
U.K. RECORD PRODUCTIONS
P.O. Box 297, Liverpool, N.Y. 13088
Prices in U.S. funds. N.Y. res. add. 7% sales tax. Quantity prices available.
Allow 2-4 wks for delivery.

Найкращий дарунок
ЕНЦИКЛОПЕДІЯ —
НЕОБХІДНА КНИЖКА ДОМА І В ШКОЛІ!
ПОДБАЙТЕ,
щоби в кожній публічній бібліотеці була
повна і стисла двотомова

Енциклопедія України
в англійській мові

UKRAINE
A CONCISE
ENCYCLOPEDIA
UNIVERSITY OF
TORONTO PRESS

ЦІНА
Том I \$ 75.00
Том II \$ 85.00
Кто замовить ОБА ТОМИ платить \$140.00
включно з пересилкою

Замовлення і належність ТІЛЬКИ ЧЕКАМИ або ПОШТОВИМИ
ПЕРЕКАЗАМИ (М.О.) слати

UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, Inc.
30 Montgomery Street • Jersey City, N.J. 07302

Український Народний Союз
пошукує повністю або частково
затруднених, досвідчених

АГЕНТІВ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

ЗАГАЛЬНИХ
АГЕНТІВ-ПРОДАВЦІВ

зі знанням української і англійської мов
на околиці:

Торонто, Монреаль, Едмонтон, Вінніпег
та інших теренів

- Допоміжні інформації
- Платня у формі зачету
- Комісове
- Всі беніфеїти

Звертатися до:

Mr. JOHN HEWRYK
Supreme Director for Canada
327 Mc Adam Ave.
Winnipeg, 4, Man.
Canada R2W 0B3
Tel.: (204) 582-8895
або до:

UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, INC.
30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Tel.: (201) 451-2200

Комітет Оборони Української Спадщини
та

Головний Екзекутивний Комітет
Українського Народного Союзу

закликають Вас

СКЛАДАТИ ПОЖЕРТВИ
на його працю та акції для

1. Поширення правди про Україну
2. Поборювання очорнювання та знеславлювання українців
3. Оборони громадянських прав українців

Пожертви просимо пересилати чеками, або поштовими переказами на

Ukrainian Heritage Defense Fund
c/o Ukrainian National Association
30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

враз із вповненням виразком цього заклику

Просимо подати суму пожертви, своє ім'я, прізвище та адресу

Сума пожертви \$

ім'я та прізвище

число дому, вулиця

місцевість

степ

поштовий код

Маємо на складі нове видання

ПРО ЗАЛЬЦБУРЗЬКУ ГІМНАЗІЮ

„НЕЗАБУТНІ РОКИ“

1945-1950

ПАМ'ЯТКОВЕ ВИДАННЯ

Головний Редактор: **Мирослав Семчишин** і **Колерія**

Мистецьке оформлення: **Зеновія Кучма-Кулинич**

Рисунки Зальцбургу і карикатури: **Степан Киньо**

Нова книжка спогадів, присвячена пам'яті учителів-виховників Української реальної гімназії у Зальцбурзі.

Видання Комітету коп. Учнів Української реальної гімназії в Зальцбурзі, Нью Йорк — Чикаго, 1987, з друкарні Семків і Семків, Довнерс Гров, Іл., сторін 227.

Книга в твердій темно-синій оправі з золотими буквами. Ціна 35.00 дол.

Мешканців стеити Нью Джерзі обов'язує додати до ціни 6% стеитового податку.

Набувати можна у книгарні Свободи.

Svoboda Book Store
30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
New Jersey resident add 6% sales tax

Український Народний Союз

ПРОГОЛОШУЄ

ПРИДІЛ СТИПЕНДІЙ

потребуючим студентам

на академічний рік 1988-1989

Стипендії будуть призначені Стипендією Комісією

УНСОюзу студентам акредитованих університетів і

каледжів, які є членами УНСОЮЗУ ЗНАЙМЕН-

ШЕ ДВА РОКИ, на основі:

1. Фінансової потреби;
2. Студійних досягнень (оцінок);
3. Активності в українському громадському, а зокрема студентському житті.

Подання про стипендію, на формулярах, що їх можна

набути в Головній Канцелярії УНСОюзу, слід вносити

до 1-го квітня 1988 року

на адресу:

Ukrainian National Association, Inc.
30 Montgomery Street • Jersey City, N.J. 07302

Рочестер, Н. Й.

В суботу, 27-го лютого 1988 р., о год. 3-ій по пол.

в залі Українського Народного Дому

при 831 Джозеф Авеню, РОЧЕСТЕР, Н. Й.

відбудуться

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

Окружного Комітету Відділів УНС

у РОЧЕСТЕРІ, Н. Й.

до участі в яких запрошені і зобов'язані члени Окружної

Управи, представники Відділів та конвенційні делегати

наступних Відділів:

36, 43, 66, 89, 217, 285, 289, 316, 343, 367 та 437

ПРОГРАМА НАРАД:

1. Відкриття і схвалення порядку нарад
2. Вибір президії
3. Відчитання і прийняття протоколу попередніх Зборів
4. Звіти уступаючої Управи і Контрольної Комісії
5. Дискусія над звітами і їх прийняття
6. Вибір нової Управи
7. Слово головного передсідника УНСОюзу
8. План праці на бачущий рік
9. Внески і запити
10. Закриття Загальних Зборів

У зборах візьме участь

д-р Іван О. Флис, головний передсідник УНС

По зборах буде ПЕРЕКУСКА

Константин Шевчук, почесний голова

Петро Дзюба, голова

Д. Пристай, секретар

Стефан Приймак, касир

Джерзі Сіті й околиця!

В суботу, 20-го лютого 1988 р., о год. 3-ій по пол.

в залі Українського Народного Дому

90-96 Fleet Street, Jersey City, N.J.

відбудуться

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

Окружного Комітету Відділів УНСОюзу

НАДГУДСОНСЬКОЇ ОКРУГИ

до участі в яких запрошені і зобов'язані члени Окружної

Управи і конвенційні делегати і по два представники наступ-

них Відділів:

з Джерзі Сіті: 25, 70, 170, 171, 270, 275, 286, 287,

з Байону: 213 і 281

НА ПОРЯДКУ НАРАД:

1. Відкриття і схвалення порядку нарад
2. Вибір президії
3. Відчитання і прийняття протоколу попередніх Зборів
4. Звіти уступаючої Управи і Контрольної Комісії
5. Дискусія над звітами і їх прийняття
6. Вибір нової Управи
7. Слово головного секретаря УНСОюзу
8. План праці на бачущий рік
9. Внески і запити
10. Закриття Загальних Зборів

У зборах візьме участь

Володимир Сохан, головний секретар УНС

ЗА ОКРУЖНУ УПРАВУ:

Володимир Білик, голова

Осип Зубрицький, секретар

Галина Гаврилюк, касир

СПОРТОВІ ВІСТІ

Редагус Омелян Твардовський

Футболісти УСВТ „Ч. Січ“ стали першуними турніру в закритій залі

В Юніоні 31-го січня ц. р. у спортзалі Кейн коледжу відбувся річний турнір копаного м'яча, в якому взяли участь шість дружин, у тому числі чотири різних коледжів Нью Джерзі і Нью Йорку. Господарем турніру був футбольний клуб Кейн коледжу, тренером і провідником якого є колишній змагун УСВТ „Ч. Січ“ — Анатолій Охрименко. У звітному турнірі „Січовики“ перемогли усіх своїх конкурентів і таким чином здобули нагороди першунів. Вислід змагань „Ч. Січ“ — 3:1; „Ч. Січ“ — Мангетен коледж — 4:2; „Ч. Січ“ — Сейдж Італіан СК — 2:0. Півфінал: „Ч. Січ“ — Кейн коледж СК — 4:3. Фінал: „Ч. Січ“ — Мангетен коледж СК 4:3.

Переможні голи для „Ч. Січ“ здобули: Сарджент-8, Сабрії-4, Фонт-3 і Каміа-8.

Крім згаданих цим разом у складі дружини виступали: Дворський, Ромійо, Джонсон, Торіе. Не змогли взяти участі в турнірі: А. Бакун, Б. Кушина, Д. Зудийо, М. Хамуляк, Брієнза, Сакевич і Біленький виступали в складі дружини Юніон коледжу, в якій вони змагалися в часі студії.

Б. Недільський — чоловічий футболіст

З приємністю відзначасмо успіхи визначного українського студента Богдана Недільського, які він досі здобув в дружині копаного м'яча Маркетт університету в Мілвокі, Вісконсин.

Б. Недільський народжений в липні 1967 року. Починаючи від наймолодшого віку, виявляв нахил до спорту і особливо до копаного м'яча. В 1977 році, коли йому сповнилося 10 років, батьки привезли його до спортової школи „Ч. Січ“, а який Богдан вперше у житті мав можливість перейти завантаженого вишколу під проводом відомого українського тренера копаного м'яча Ігоря Чупенка. На закінченні вишколу Богдан був відзначений трофеєм кращого учня футболу і відбивавки. В 1978 році Богдан знову був учасником спортової школи „Ч. Січ“, в якій під наглядом згаданого вже головного тренера футболу І. Чупенка значно поглибив теорію і техніку цього спорту та вразив був відзначений між найкращими учасниками вишколу.

У перших змаганнях чвертьфіналу за чашу Європи Ронкеті, що пройшли в Сичії, Італія, українці здобули перемогу 80:77. Звітуючи у „Спортовій Газеті“ про зустріч, В. Юрченко між іншим писав: „Нас добре, привітно зустріли. Жили ми в місті Сіракузи на південь від острова Сичії, а грали в залі сусіднього містечка Пріоло. Дружину італійок фінансує місцевий нафтопереробний завод. Зал зміщує 700-800 глядачів... Під час гри стояв такий галас, що довелось на вузку натягувати спеціальні антишумові навушники... Найбільш небезпечною серед італійок була американка, чорношкіра центрова Стріт. Я таких гравців ще не бачив (зараз в Італії в різних клубах за контракти виступає 30 негритянок з 3СА). Стріт і стала найрезультативнішою змагунко зустрічі, здобула 35 точок... Найкращими в складі київської дружини виявилися: Мельниченко, Щупакіна, Євтушенко, Ткаченко. Ця четвірка здобула разом 70 точок. Добре показали себе Десятниченко, Проніна і Мудрик.“

У складі київської клубу виступають: Руєначенко, Манько, Турчин, Семенов, Олексюк, Базан, Горб, Товстоган, Гарнус, Шевченко, Малько.

Кошиківка

Київ „Динамо“ — Пріоло „Трогіло“ Італія — 80:77

У перших змаганнях чвертьфіналу за чашу Європи Ронкеті, що пройшли в Сичії, Італія, українці здобули перемогу 80:77.

Звітуючи у „Спортовій Газеті“ про зустріч, В. Юрченко між іншим писав: „Нас добре, привітно зустріли. Жили ми в місті Сіракузи на південь від острова Сичії, а грали в залі сусіднього містечка Пріоло. Дружину італійок фінансує місцевий нафтопереробний завод. Зал зміщує 700-800 глядачів... Під час гри стояв такий галас, що довелось на вузку натягувати спеціальні антишумові навушники... Найбільш небезпечною серед італійок була американка, чорношкіра центрова Стріт. Я таких гравців ще не бачив (зараз в Італії в різних клубах за контракти виступає 30 негритянок з 3СА). Стріт і стала найрезультативнішою змагунко зустрічі, здобула 35 точок... Найкращими в складі київської дружини виявилися: Мельниченко, Щупакіна, Євтушенко, Ткаченко. Ця четвірка здобула разом 70 точок. Добре показали себе Десятниченко, Проніна і Мудрик.“

У складі київської клубу виступають: Руєначенко, Манько, Турчин, Семенов, Олексюк, Базан, Горб, Товстоган, Гарнус, Шевченко, Малько.

Кошиківка

Київ „Динамо“ — Пріоло „Трогіло“ Італія — 80:77

У перших змаганнях чвертьфіналу за чашу Європи Ронкеті, що пройшли в Сичії, Італія, українці здобули перемогу 80:77.

Звітуючи у „Спортовій Газеті“ про зустріч, В. Юрченко між іншим писав: „Нас добре, привітно зустріли. Жили ми в місті Сіракузи на південь від острова Сичії, а грали в залі сусіднього містечка Пріоло. Дружину італійок фінансує місцевий нафтопереробний завод. Зал зміщує 700-800 глядачів... Під час гри стояв такий галас, що довелось на вузку натягувати спеціальні антишумові навушники... Найбільш небезпечною серед італійок була американка, чорношкіра центрова Стріт. Я таких гравців ще не бачив (зараз в Італії в різних клубах за контракти виступає 30 негритянок з 3СА). Стріт і стала найрезультативнішою змагунко зустрічі, здобула 35 точок... Найкращими в складі київської дружини виявилися: Мельниченко, Щупакіна, Євтушенко, Ткаченко. Ця четвірка здобула разом 70 точок. Добре показали себе Десятниченко, Проніна і Мудрик.“

У складі київської клубу виступають: Руєначенко, Манько, Турчин, Семенов, Олексюк, Базан, Горб, Товстоган, Гарнус, Шевченко, Малько.

Кошиківка

Київ „Динамо“ — Пріоло „Трогіло“ Італія — 80:77

У перших змаганнях чвертьфіналу за чашу Європи Ронкеті, що пройшли в Сичії, Італія, українці здобули перемогу 80:77.

Звітуючи у „Спортовій Газеті“ про зустріч, В. Юрченко між іншим писав: „Нас добре, привітно зустріли. Жили ми в місті Сіракузи на південь від острова Сичії, а грали в залі сусіднього містечка Пріоло. Дружину італійок фінансує місцевий нафтопереробний завод. Зал зміщує 700-800 глядачів... Під час гри стояв такий галас, що довелось на вузку натягувати спеціальні антишумові навушники... Найбільш небезпечною серед італійок була американка, чорношкіра центрова Стріт. Я таких гравців ще не бачив (зараз в Італії в різних клубах за контракти виступає 30 негритянок з 3СА). Стріт і стала найрезультативнішою змагунко зустрічі, здобула 35 точок... Найкращими в складі київської дружини виявилися: Мельниченко, Щупакіна, Євтушенко, Ткаченко. Ця четвірка здобула разом 70 точок. Добре показали себе Десятниченко, Проніна і Мудрик.“

У складі київської клубу виступають: Руєначенко, Манько, Турчин, Семенов, Олексюк, Базан, Горб, Товстоган, Гарнус, Шевченко, Малько.

Кошиківка

Київ „Динамо“ — Пріоло „Трогіло“ Італія — 80:77

У перших змаганнях чвертьфіналу за чашу Європи Ронкеті, що пройшли в Сичії, Італія, українці здобули перемогу 80:77.

Звітуючи у „Спортовій Газеті“ про зустріч, В. Юрченко між іншим писав: „Нас добре, привітно зустріли. Жили ми в місті Сіракузи на південь від острова Сичії, а грали в залі сусіднього містечка Пріоло. Дружину італійок фінансує місцевий нафтопереробний завод. Зал зміщує 700-800 глядачів... Під час гри стояв такий галас, що довелось на вузку натягувати спеціальні антишумові навушники... Найбільш небезпечною серед італійок була американка, чорношкіра центрова Стріт. Я таких гравців ще не бачив (зараз в Італії в різних клубах за контракти виступає 30 негритянок з 3СА). Стріт і стала найрезультативнішою змагунко зустрічі, здобула 35 точок... Найкращими в складі київської дружини виявилися: Мельниченко, Щупакіна, Євтушенко, Ткаченко. Ця четвірка здобула разом 70 точок. Добре показали себе Десятниченко, Проніна і Мудрик.“

У складі київської клубу виступають: Руєначенко, Манько, Турчин, Семенов, Олексюк, Базан, Горб, Товстоган, Гарнус, Шевченко, Малько.

Кошиківка

Київ „Динамо“ — Пріоло „Трогіло“ Італія — 80:77

ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

НАТАЛІЯ КАМЕНЕЦЬКА, член УНС Відділу 472-го Т-ва „Пілат“ в Чикаго, Іл., померла 26-го грудня 1987 року на 89-му році життя. Нар. 1898 року на Україні. Членом УНС стала 1962 року. Залишила у смутку дочку Аріадну Терлецьку з мужем Ярославом та дитини: Олегом з дружиною Галею і Росколіною з мужем Бернардом; сина Леоніда з дружиною Уляною та синами Марком, Миконою та Ігорем з дружиною Христею та синами Андрієм та ближчу і дальшу родину в Румунії і Польщі. Похорон відбувся 30-го грудня 1987 року на цвинтарі у Стоктоні, Каліфорнія. Вічна Їй Пам'ять!

ВАСИЛЬ МАРІЧ, член УНС Відділу 45-го Т-ва „Любов“ у Філадельфії, Па., помер 23-го жовтня 1987 року на 70-му році життя. Членом УНС став 1950 року. Залишив у смутку сина Василя, мол. Похорон відбувся на цвинтарі Св. Марії у Філадельфії, Па. Вічна Ному Пам'ять!

АНДРІЙ ПРОКОПОВИЧ, член УНС Відділу 161-го ім. св. Василя в Ембриджі, Па., помер 6-го грудня 1987 року на 63-му році життя. Нар. 19-го грудня 1925 року в Ембриджі, Па. Членом УНС став 1953 року. Залишив у смутку дружину Тельму, трьох синів, три дочки, п'ять внуків, брата і дві сестри. Похорон відбувся 9-го грудня 1987 року на цвинтарі св. Петра і Павла в Ембриджі, Па. Вічна Ному Пам'ять!

КАТЕРИНА САВЧИН, член УНС Відділу 125-го ім. „Благовіщення“ в Чикаго, Іл., померла 13-го грудня 1987 року на 88-му році життя. Нар. 29-го жовтня 1899 року в селі Рахнів, пов. Доліна, Зах. Україна. Членом УНС стала 1940 року. Похорон відбувся 18-го грудня 1987 року на цвинтарі св. Миколая в Чикаго, Іл. Вічна Їй Пам'ять!

ГЛОРІЯ ПАШЕН, секр.

ІВАН МОСКАЛЬЧИН, член УНС Відділу 292-го ім. св. Івана Христителя в Дітроїті, Миш., помер 8-го січня 1988 року на 81-му році життя. Нар. 1907 року в Денісові, пов. Тернопіль, Україна. Членом УНС став 1952 року. Залишив у смутку дружину Стефанію, дочку Дарію, сина Богдана, внуків — Івана Меріку, Михайла, Кенні, Каріні і Жанет; трьох братів і сестру в Україні. Похорон відбувся 11-го січня 1988 року на цвинтарі св. Ядвіги в Дітроїті, Миш. Вічна Ному Пам'ять!

СТЕЛЛА ФЕДИК, секр.

ЗБОРИ
ВІДДІЛІВ УНС

П'ЯТИЦЯ, 19-го ЛЮТОГО 1988 р.

Пасейк, Н. Дж. Місячні збори Т-ва ім. Т. Шевченка 42-го Відділу, о год. 7-й веч. в УНДомі при 237 Норе Ав.